

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Горна Оряховица, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20214120200814 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „П.“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от Н. П. Н., обжалва наказателно постановление № 35-0001162/20.10.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен (по-нататък РДАА – Плевен), с което му е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 104а от Закона за автомобилните превози (наричан по-нататък в решението ЗАвтП) за нарушаване на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от същия закон. Поддържа, че обжалваното наказателно постановление е необосновано и че в същото не са посочени датата на нарушението, обстоятелствата, при които нарушението е извършено, нарушените законни разпоредби, собственото, бащиното и фамилното име, възрастта, точният адрес и ЕГН на нарушителя. Посочва, че противно на приетото от наказващия орган, дружеството не е променяло седалището си, а адресът му на управление не е сред задължителните реквизити на лиценза. Моли съда да отмени наказателното постановление.

Пълномощникът на дружеството жалбоподател адв. М. Н. от ВТАК поддържа жалбата. Моли съда да присъди на жалбоподателя направените по

делото разноси.

РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ – ПЛЕВЕН, представлявана от директора П. К., моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление (съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН на л. 3 от делото). В същото писмо възразява за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в частта за горницата над минималния размер, посочен в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството жалбоподател „П.“ ЕООД осъществява обществен превоз на товари на територията на Република България съгласно лиценз, издаден от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (по-нататък ИААА) на 08.11.2018 г. и валиден до 05.12.2026 г.

На 26.05.2021 г. едноличният собственик на капитала на дружеството приел решение, оформено с протокол от същата дата, за промяна на адреса на управление на дружеството – от *** на *** в същия град.

На 02.06.2021 г. посочената промяна била вписана в Търговския регистър по партидата на дружеството.

На 06.10.2021 г. дружеството подало в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Велико Търново заявление за отразяване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза, а именно на промяната на адреса на управление.

При разглеждането на това заявление административният орган констатирал, че дружеството е просрочило 30-дневния срок за заявяване на промяната в адреса на управление, регламентиран в чл. 10, ал. 1 от ЗАвтП.

С оглед тази констатация свидетелят В. АНТ. М. – инспектор в отдел „Контрол“ в РДАА – Плевен, съставил против дружеството в присъствието на надлежно упълномощен негов представител акт за установяване на

административно нарушение № 294839/06.10.2021 г., в който приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗАвтП. Пълномощникът на дружеството подписал съставения акт и получил срещу разписка препис от акта.

На 20.10.2021 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения акт за установяване на административно нарушение, директорът на РДАА – Плевен издал обжалваното наказателно постановление № 35-0001162/20.10.2021 г., с което приел изцяло фактическите констатации на актосъставителя и наложил на дружеството административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 104а от ЗАвтП за нарушаване на посочената в акта разпоредба.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 17.11.2021 г. На 22.11.2021 г. подписаната от управителя жалба против постановлението била заведена с входящ номер в РДАА – Плевен.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите В. АНТ. М. и АЛ. Д. М. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протокола за проведеното съдебно заседание.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е наказан на основание чл. 104а от ЗАвтП за това, че не е заявил пред органите на ИААА промяна на вписани в лиценза обстоятелства в 30-дневен срок от настъпването на промяната, а именно не е заявил промяната на седалището и адреса на управление на дружеството в срок до 02.07.2021 г., с което е нарушил разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от посочения закон.

Така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно.

На първо място, основателен е доводът на жалбоподателя, че в процесния случай е настъпила промяна само на адреса на управление на

дружеството, но не и на седалището му, основан на легалните дефиниции на тези две понятия в чл. 12, ал. 1 и 2 от ТЗ. Следователно фактическата констатация в наказателното постановление, че превозвачът не е заявил в срок настъпила промяна на седалището на дружеството, следва да бъде преценена като необоснована.

На второ място, основателно е и възражението за погрешно посочване на датата на извършване на нарушението. Посоченият в закона 30-дневен срок за заявяване на промените в обстоятелствата тече от настъпването на промяната, а не от вписването ѝ в Търговския регистър. В процесния случай промяната в адреса на управление на превозвача е настъпила на 26.05.2021 г., когато едноличният собственик на капитала на дружеството е приел решението за промяна на адреса на управление, а не на 02.06.2021 г., когато тази промяна е вписана в Търговския регистър. Следователно приетото от наказващия орган за противоправно бездействие е довършено на 29.06.2021 г. (вторник), а не на 02.07.2021 г., както е посочено в наказателното постановление.

Освен поради посочените по-горе пороци на постановлението, изразяващи в необоснованост на фактическите констатации на наказващия орган, наказателното постановление е незаконосъобразно и поради допуснатото нарушение на материалния закон.

В приетата от наказващия орган за нарушена разпоредба на чл. 10, ал. 1 от ЗАвтП не са посочени конкретните вписани в лиценза обстоятелства, промяната на които подлежи на заявяване от превозвача в 30-дневен срок. При липсата на изрично указание в закона актосъставителят и наказващият орган са приели, че на заявяване подлежи и промяната в адреса на управление на дружеството превозвач. Този извод на актосъставителя и наказващия орган противоречи на изричната забрана в чл. 2, ал. 1 от Закона за електронното управление (ЗЕУ), съгласно която административните органи, не могат да изискват от гражданите и организациите (в т.ч. търговските дружества – изрично чл. 63, ал. 3 от ТЗ във вр. с § 1, т. 2 от ДР на АПК) представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните. В процесния случай дружеството „П.“ ЕООД е изпълнило задължението си да заяви за вписване настъпилата промяна на данните относно адреса си на управление в

Търговския регистър при Агенцията по вписванията, която е първичният администратор на тези данни по смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ. Следователно и по силата на цитираната разпоредба на чл. 2, ал. 1 от ЗЕУ за дружеството превозвач поначало не е възникнало задължение да заяви повторно вече вписаната в Търговския регистър промяна на адреса си на управление и пред органите на ИААА. Като е приел противното и е наказал дружеството за неизпълнение на несъществуващо негово задължение, наказващият орган е нарушил материалния закон.

Изложеното по-горе налага обжалваното наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на делото и съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят има право на обезщетение за разноските, които е направил в съдебното производство пред районния съд. Видно от разписката, оформена като клауза в представения договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е платил в брой 400 лв. за възнаграждение на упълномощения защитник адвокат. От друга страна, въззивваемата страна е направила възражение за прекомерност на платеното възнаграждение (в съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН). Като взе предвид, че с обжалваното постановление на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., че производството по обжалване на постановлението пред първата инстанция се е развило в едно открито съдебно заседание и че същото не се отличава с голяма фактическа или правна сложност, съдът намира, че следва да уважи възражението на въззивваемата страна за прекомерност на разноските, като на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН присъди на жалбоподателя разноски в минималния определен в закона размер от 300 лв. и остави без уважение искането за присъждане на разноски в частта над 300 лв. до пълния претендиран размер от 400 лв. По аргумент от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 144 от АПК във вр. с чл. 27, ал. 2 от ГПК и от § 1, т. 6 от ДР на АПК за дължимите на жалбоподателя разноски следва да бъде осъдена Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, доколкото директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен няма качеството на разпоредител с бюджет по смисъла на закона (арг. от чл. 10, ал. 1 от Устройствения правилник на ИААА).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 35-0001162/20.10.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен, с което на „П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, ***, е наложено административно наказание **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **1000,00 лв. (хиляда лева)** на основание **чл. 104а от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП)** за нарушаване на разпоредбата на **чл. 10, ал. 1** от същия закон.

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“, ЕИК 121410441, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ген. Й. В. Гурко“ № 5, **ДА ЗАПЛАТИ** на „П.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, ***, сумата **300,00 лв. (триста лева)**, представляващи част от направените разноски в производството пред районния съд за платено възнаграждение на пълномощника адвокат.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски в частта над уважения размер от 300 лв. до пълния претендиран размер от 400 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____